

Sygn. akt: I C 177/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wiesław Kasprzyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Wodniak

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa **K. P.**,

przeciwko Z. M. (1),

o ochronę dóbr osobistych

I. oddala powództwo.

Sygn. akt I C 177/14

UZASADNIENIE

Powód – K. P. domagał się ochrony naruszonych dóbr osobistych przez pozwanego Z. M. (1). Zdaniem powoda, pozwany w toczącym się postępowaniu karnym, zeznając w charakterze świadka, obciążył powoda stwierdzając że widział jak ten prowadzi samochód który uczestniczył w wypadku. W ocenie powoda, pozwany nie mógł widzieć go jako kierującego autem.

W konsekwencji powód, określając sposób w jaki ma nastąpić usunięcie skutków naruszenia dóbr osobistych zażądał sprostowania zeznań świadka, ponownego przesłuchania pozwanego z możliwością zadawania pytań, przeprowadzenia eksperymentu procesowego celem stwierdzenia czy pozwany miał możliwość rozpoznania powoda za kierownicą. Ponadto zażądał zasądzenia od pozwanego sumy 1000 zł na cel społeczny.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. w uzasadnieniu stwierdził, iż zobligowany został przez Sąd Rejonowy w (...) do złożenia zeznań w charakterze świadka. Takie zeznania złożył opisując sądowi zdarzenia których był świadkiem.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia (...) r. w sprawie (...) /10 powód K. P. za przestępstwo określone w art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178 a § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zb. z art. 157 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn z art. 244 w zw. z art. 12 kk na łączną karę 11 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W toku tegoż postępowania pozwany składał zeznania w charakterze świadka. Jego zeznania zostały w całości uwzględnione przez sąd orzekający w procesie karnym

D..

Zeznania świadka Z. M.k. 562- 563 akt sprawy karnej (...),

Wyrok SR w (...)k. 812-813 tychże akt, uzasadnienie wyroku SR w (...)k. k.860.

Sąd zważył , co następuje:

Roszczenie powoda jako oczywiście nieuzasadnione podlega oddaleniu. Pomijając niedopuszczalność żądań pozwu na wstępie należy podkreślić , że stopień bezzasadności żądania pozwu jest tak znaczny , że sąd nie uznał za wskazane wzywianie powoda na rozprawę . Zgromadzony bowiem materiał dowodowy w postaci akt procesu karnego jest tak oczywisty w swej wymowie , że obecność powoda na rozprawie w żaden sposób nie jest w stanie go uzupełnić .Nie zostało zatem naruszone prawo powoda do obrony swoich praw. W ocenie sądu doprowadzenie powoda na rozprawę łączyłoby się jedynie z dodatkowymi kosztami.

Przechodząc do meritum sprawy podkreślić należy , że pozwany składając zeznania w procesie karnym, które bezpośrednio obciążały powoda , wykonał swój obowiązek wynikający z art. 177 § j kpk. Zgodnie z jego treścią każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania. Drugim obowiązkiem jest złożyć prawdziwe zeznania . O tym ,że zeznania pozwanego miały taki walor świadczy fakt , że sąd uwzględnił je orzekając o winie powoda oraz fakt , że przeciwko pozwanemu nie toczyło się i nie toczy postępowania karne za składanie fałszywych zeznań. Złożenie więc zeznań odzwierciedlających stan faktyczny danego zdarzenia wyłącza bezprawność działania pozwanego. Tym samym nie wchodzi w grę jego odpowiedzialność z art. 23 i 24 kc. **Z tych względów powództwo podlega oddaleniu.**

Dopiero złożenie zeznań subiektywnie nieprawdziwych wyłącza ochronę prawną , z jakiej korzysta świadek i czyni je działaniem bezprawnym w rozumieniu prawa cywilnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 marca 2014 r. I ACa 1060/13) .

Sędzia

Wiesław Kasprzyk